

PEDAGOGICKÁ PSYCHOLOGIE

Vstupní informace, o vědním oboru a téma autoregulace

Kontakt

- **Mgr. et Mgr. Jan Mareš, Ph.D.**
 - mares@ped.muni.cz
 - **Prosím uvádět v předmětu kód předmětu a seminární skupinu!**
 - diskusní fórum předmětu
 - konzultační hodiny: pondělí 10:00-11:00;
 - jindy jen po předchozí domluvě
 - (Katedra psychologie, Poříčí 31, Brno)

Pedagogická psychologie

Požadavky:

- Písemný test (60% minimum)
 - ▣ 29.11. (preferovaná možnost)
 - ▣ Ve zkuškovém období (termíny budou upřesněny a vypsány v ISu)
- Aktivita ve výuce
 - ▣ **Skupina 02** - Pá 18. 10. 14:50--16:30 učebna 50, Pá 8. 11. 14:50--16:30 učebna 50, Pá 15. 11. 14:50--16:30 učebna 50, Pá 29. 11. 14:50--16:30 učebna 50

Koncepce kurzu

□ **Kurs je věnován:**

- *vybraným teoretickým a metodologickým otázkám výchovy a vzdělávání z pohledu pedagogické a školní psychologie,*
- *studiu metod pedagogické a školní psychologie,*
- *některým širším souvislostem výchovy a vzdělávání ve škole a v rodině,*
- *vybraným speciálními tématům pedagogické a školní psychologie*

Literatura

- Jak se pozná odborná informace (vědecky ověřená) ?
- Čím se liší od informace získané od autority?
- Čím se liší od praktické zkušenosti?
- Jakým způsobem je možné tyto zdroje informací v odborném životě využívat?

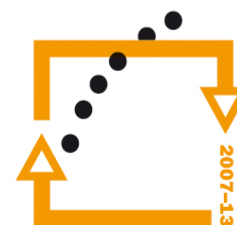
- Co je cílem práce s odbornými informacemi?
Nestačí talent a zkušenost?
- http://www.ted.com/talks/ken_robinson_changing_education_paradigms.html

Literatura

- Doporučená literatura (vč. přednášek a odkazů v ISu)
- Odborná periodika (obvyklá s důrazem na)
 - <http://www.ped.muni.cz/wlib/newweb/index.php?sekce=3>
 - Pedagogika
 - Psychológia a pato psychológia dieťaťa
 - Studia Paedagogica - <http://www.phil.muni.cz/wupv/home/casopis>
 - Orbis Scholae, Pedagogická orientace, [Pedagogický časopis / Journal of Pedagogy](#) (...)
- Populární periodika
 - Moderní vyučování
 - Učitelské noviny (...)
- Internetové zdroje
 - eBrary <http://site.ebrary.com/lib/masaryk>
 - Stránky např. www.ceskaskola.cz
 - Databáze (ERIC, JSTOR...)
 - Svépomocné skupiny

Elearning

- *V průběhu semestru jsou k dispozici studijní elearningové opory (texty, otázky...) vzniklé v rámci projektu OPVK CZ.1.07/2.2.00/28.0040 Tvorba a inovace vzdělávacích programů a profesních praxí*

INVESTICE
DO ROZVOJE
VZDĚLÁVÁNÍ

Pedagogická psychologie – perspektivy výkladu v seminářích

- v rámci výkladu i literatury se střídají perspektivy
 - ▣ **jedinec** (žák, učitel, rodič - zejména s důrazem na učení, výchovu a vývoj)
 - ▣ **sociální skupiny**, jejich dynamika a vliv (rodina, školní třída, škola)
 - ▣ **teorie, metody** ev. intervence

Pedagogická psychologie

- Video na úvod: K. Robinson a jeho přednáška pro TED
http://www.ted.com/talks/ken_robinson_changing_education_paradigms.html
- Pedagogická psychologie
 - ▣ angl. educational psychology,
 - ▣ franc. psychologie de l'education,
 - ▣ něm. Pädagogische Psychologie,
 - ▣ rusky pedagogičeskaja psihologija
- patří mezi vědní obory, které mají relativně dlouhou historii; vznikla už na přelomu 19. a 20. století.

Pozor na různé významy pojmu!

- Pedagogická psychologie může být chápána jako:
 - Vědní obor
 - Soubor profesí
 - Vyučovací předmět(y) pro různé skupiny
 - Kulturní a mediální fenomén (soubor témat)

...a je potřeba je umět rozlišovat

Zařazení pedagogické psychologie.

- leží na **průniku řady věd**, především pak pedagogiky a psychologie.
 - **Z psychologie** ji ovlivňují zejména vývojová psychologie, kognitivní psychologie, psychologie učení, psychologie motivace, psychologie osobnosti, diferenciální psychologie a sociální psychologie.
 - **Z pedagogiky** ji ovlivňují didaktika (o společných a rozdílných oblastech viz Kansanen, 2004), teorie výchovy a filozofie výchovy.
- **Situování pedagogické psychologie v rámci humanitních věd je ovlivněno historickou tradicí**, v různých zemích se liší.
 - ve většině evropských států, v USA, Kanadě, Austrálii je řazena mezi **psychologické vědy**
 - v Německu a ve skandinávských zemích bývá počítána mezi **vědy pedagogické**.

Vymezení pedagogické psychologie

- je nesnadné, neboť se odvíjí od názoru na její zařazení do soustavy vědních oborů, od její vývojové etapy (proměňovalo se v čase), od zastávané koncepce oboru.
 - **Americká tradice:**
 - pedagogická psychologie je obor, který aplikuje vědecké metody při studiu chování lidí v pedagogických podmínkách (Berliner, 1982)
 - je to obor, který shromažďuje psychologické poznatky, které jsou relevantní pro výchovu a vzdělávání a aplikuje je tak, aby zlepšil kvalitu edukačního procesu a jeho výsledků (Sternberg, Williams, 2002).
 - jde o obor, který se systematicky věnuje zkoumání jedince v kontextu výchovy a vzdělávání (Berliner, Calfee, 1996; Reynolds, Miller, 2003).

Vymezení pedagogické psychologie (2)

□ Česká a slovenská tradice:

- **Neakcentuje aplikační charakter** oboru, nýbrž chápe obor jako svébytný.
- V. Příhoda (1956) vymezuje pedagogickou psychologii jako soustavu poznatků o vnitřních zákonitostech změn, navozených v chování člověka. Od psychologie se liší specifickým zaměřením na jevy sociálně a výchovně formující, od pedagogiky pak neuropsychickým pohledem na učební a výchovně vlivy působící na člověka.
- věda o psychologických zákonitostech výchovně-vzdělávacího procesu ve škole i v mimoškolních zařízeních (Ďurič, 1974).
- V. Kulič a J. Mareš (1992) vymezili pedagogickou psychologii jako relativně samostatný psychologický obor, který sice přijímá podněty od mnoha dalších psychologických i nep psychologických disciplin, ale integruje je, rekonstruuje je a využívá v situacích pedagogického typu. Pedagogické psychologii jde o psychologický pohled na předpoklady, průběh a výsledky: a) rozvoje jednotlivce (zvláště jeho osobnosti), b) rozvoje skupin (žáků, učitelů, vychovatelů, rodin, týmů apod.) v situacích pedagogického typu.

Pedagogická psychologie jako vyučovací předmět.

- **V učitelské přípravě** patří k základním psychologickým předmětům
 - ▣ samostatná učebnice (např. Příhoda, 1956; Jiránek, 1968, Ďurič, 1974 aj.)
 - ▣ tvoří podstatnou část témat v souhrnné učebnici psychologie pro učitele (např. Čáp, 1976, 1993; Ďurič a Štefanovič, 1977; Čáp a Mareš, 2001).
- **V přípravě odborných psychologů** patří pedagogická psychologie k předmětům rozšiřujícím tradiční základ.

Pedagogická psychologie jako obor vědecké přípravy a jako **odborná psychologická specializace.**

- Po skončení pregraduálního studia psychologie může absolvent-psycholog pokračovat ve vědecké postgraduální přípravě.
 - **Jedním z oborů doktorského studia** je také pedagogická psychologie. Studium připravuje absolventy jednak pro vědecko-výzkumnou práci v oboru (v ústavech Akademie věd ČR, ve výzkumných ústavech), jednak pro vědecko-pedagogickou činnost na vysokých školách.

- **Europsycholog**
 - ucelený soubor požadavků, které musí splňovat pregraduální a postgraduální příprava psychologů v dané zemi, aby absolventům tohoto studia byl nejen uznán psychologický diplom v jiných evropských zemích, ale mohli také v těchto zemích vykonávat profesi psychologa.
 - Předpokládá se, že psychologické studium bude sestávat ze tří stupňů:
 - 3 roky bakalářského studia,
 - 2 roky navazujícího magisterského studia
 - nejméně 1 rok praxe pod supervizí po absolvování vysoké školy.
 - **Jedním ze čtyř profesních oborů**, v nichž se absolvent může po promoci specializovat, je také **pedagogická a školní psychologie**, tedy oblast edukace – *education* (EuroPsy, 2005).

Historie oboru ve světě.

- Pedagogická psychologie patří mezi nejstarší psychologické obory, neboť začala se rozvíjet už ke konci 19. století. Mezi její zakladatele patřili přední psychologové své doby.
- Americká psychologická asociace zpracovala publikaci věnovanou stoleté existenci oboru pedagogické psychologie (Zimmermann, Schunk, 2003).
 - jednoduchá periodizaci do tří velkých, mírně se překrývajících vývojových etap:
 - 1890-1920,
 - 1920-1960,
 - od r. 1960 do současnosti.

První období

- Nejstarší vývojové období (1890-1920) reprezentuje šest osobností: W. James, A. Binet, J. Dewey, E.L. Thorndike, L.M. Terman, M. Montessoriová. Připomeňme zde výběrově alespoň první dvě zakladatelské osobnosti.
 - ▣ Americký psycholog **W. James**, který je pokládán za jednoho ze zakladatelů vědecké psychologie, už v r. 1899 napsal Rozpravy s učiteli o psychologii a se studenty o životních ideálech. Upozorňoval, že sama psychologie jako věda nemůže zajistit efektivní výuku žáků, neboť vyučovací činnost učitele je tvořivou záležitostí, je tedy spíše uměním. Byl jeden z prvních, který zdůrazňoval, že je třeba přihlížet k individuálním zvláštnostem žáků a založil tak v pedagogické psychologii linii zaměřenou na dítě a jeho potřeby (child-centered psychology).
 - ▣ Francouzský lékař a psycholog **A. Binet** vnesl do pedagogické psychologie metodu experimentálního zkoumání lidského učení (při výzkumech používal i kontrolní skupiny) a studoval podmínky, za nichž učení ve škole probíhá. Zpočátku se zajímal o psychopatologii, zejména o tzv. abnormální děti. Pro zkoumání jejich kognitivních schopností vypracoval speciální zkoušky a tím se zařadil mezi zakladatele psychologického testování. Nešlo mu však o identifikaci mentálně znevýhodněných dětí proto, aby mohly být separovány od běžné populace. Naopak: snažil se je identifikovat proto, aby jim mohla být poskytnuta zvýšené péče s přihlédnutím k jejich potřebám. Výrazně ovlivnil hnutí moderní výchovy tím, že studoval zvláštnosti dětí; vyvracel představu, že dítě je pouhá zmenšenina dospělého člověka.

Druhé období, třetí období

- Střední vývojové období (1920 – 1960) ovlivnilo pět osobností: L.S. Vygotskij, B.F. Skinner, J. Piaget, L.J. Cronbach, R.M. Gagné.
- Nejmladší vývojové období (od r. 1960 do současnosti) reprezentují: B.S. Bloom, N.L. Gage, J. Bruner, A. Bandura, A.L. Brownová.

Přínos ped. psy. pro další obory

- Aster (1990) uvádí:

- regresní analýzu (R.T. Thorndike),
- analýzu kovariance (A. Porter),
- zjišťování reliability testů a dotazníků (L. Cronbach),
- multivariační metody později zužitkované ve statistických počítačových programech typu SPSS - Statistical Programs for Social Sciences (B. Cooley, P. Lohnes)
- meta-analýzu výsledků empirických výzkumů (G. Glass, I.V. Hedges).
- jedná se ale i např. o action research, practice-based research...

Změny v oboru v minulém století

- Mayer (1992) napsal, že ve 20. století se vztah mezi pedagogikou a psychologií podobal třem odlišným typům dopravní situace.
 - ▣ Z počátku šlo o ulici s jednosměrným provozem – podněty mířily od psychologie k pedagogice. **Psychologie** se snažila formulovat **nové teorie učení a vyučování**, zatímco **pedagogika** se je **snažila aplikovat** na problémy, s nimiž zápasila školní praxe.
 - ▣ V další vývojové etapě jak psychologie, tak pedagogika zajely do slepé ulice: psychologie se soustředila na problémy, které příliš nesouvisely s edukací lidí; pedagogika se zaměřila na řešení praktických úkolů a odklonila se od teorie.
 - ▣ V poslední době byl naštěstí nastolen „obousměrný provoz“ mezi psychologií a pedagogikou (viz dále)

AUTOREGULACE UČENÍ

Terminologie

- **učení se vs. řízení vlastního učení**
(Kulič, 1992)
- řízení učení:
 - *vnější*
 - *(více rozpracováno – pedagogika, psychologie),*
 - *vnitřní*
 - *autoregulace*

„Jsme odpovědní za své vlastní učení, ale je otázkou, jestli všichni mohou být odpovědní za řízení svého učení“

(Candy, 1987, Garrison, 1992)

Autoregulace

- autoregulace (*sebepojetí, sebehodnocení*)
- zdroje
 - ▣ vnější (*rodiče, učitelé, kamarádi*)
 - ▣ vnitřní (*vč. tzv. osobnostní autoregulace*)
- **autoregulace učení** – aktivita v procesu učení po stránce činnostní, motivační i metakognitivní; stanovuje si cíle, iniciuje a řídí své úsilí a používá specifických strategií s ohledem na kontext učení

(Zimmerman, 1998)

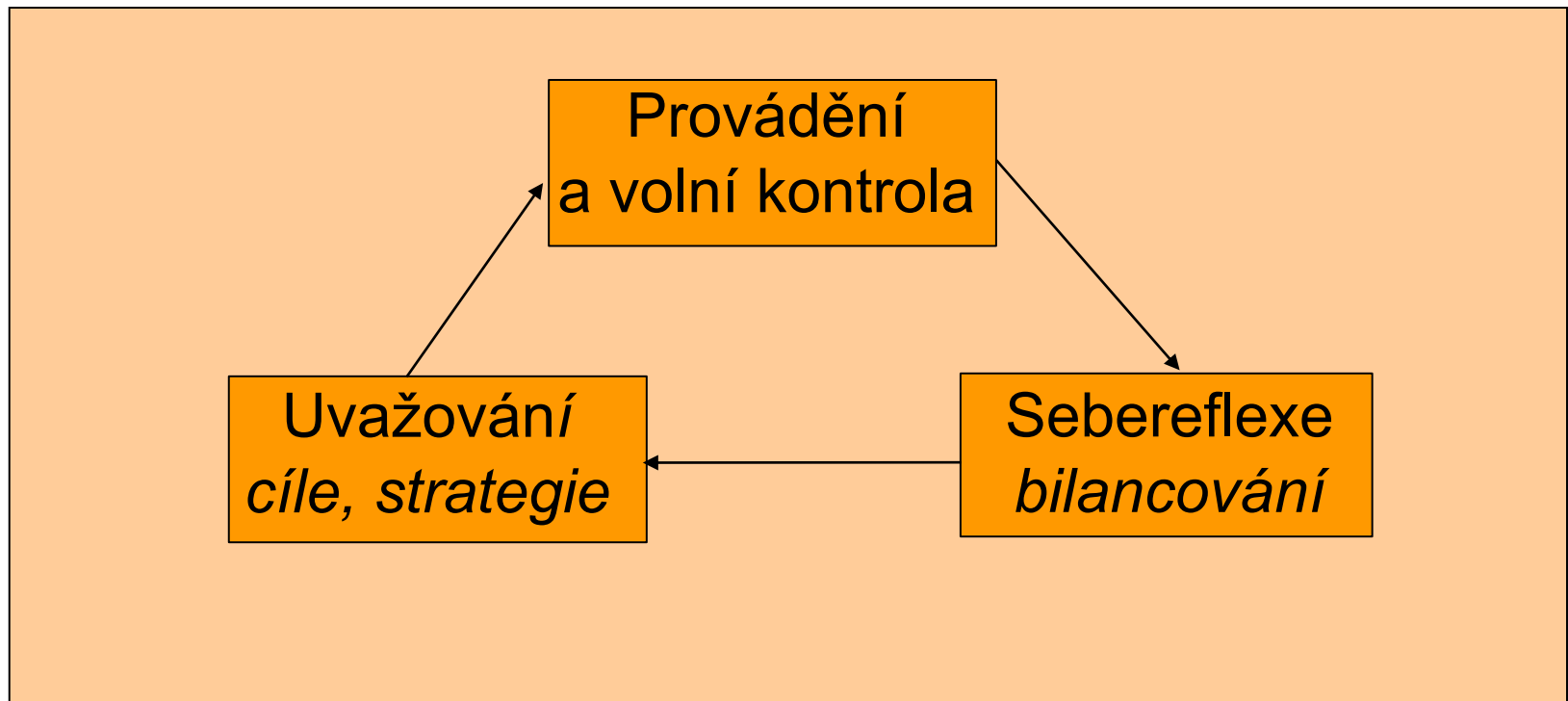
Autoregulace - předpoklady

- potencialita každého žáka
- výuka musí umožnit získat dovednost „jak se učit“
- vnější řízení má stimulovat autoregulaci
- v prepubertě rozvoj metakognitivních strategií
- postupným zdokonalování se žák stává nezávislým na vnějším řízení
- může postupně lépe zvládat své emoce při učení
- postupně aktivní přístup k prostředí pro učení
- rozvoj vázán na rozvoj „já“ (self)
- není ryze individuální proces; utváří se ve spolupráci s druhými (*párové, skupinové, vrstevnické učení...*)
- je to aktivní proces; nelze „předat návod“
- rozvíjí se více při souladu s vnějším řízením
- celoživotní proces (*vývojové změny a jejich integrace*)

(Mareš, 1998)

Teorie

- přehled vlivných teorií – Čáp, Mareš, s. 508 (...)
 - ▣ př. teorie cyklických fází (Zimmerman, 1998)

Autoregulace v praxi -

uvažování

(Zimmerman, Schunk)

Začátečníci

- cíle chaotické, nespecifické
- orientace na výkon, výsledek
- nízké self-efficacy
- nezájem

Pokročilí

- cíle hierarchické, specifické i perspektivní
- orientace na proces učení
- dostatečně vysoké self-efficacy
- vnitřní motivace

Autoregulace v praxi

- *provádění a volní kontrola* (Zimmerman, Schunk)

Začátečníci

- mají nejasný plán
- nedůvěřují si, používají sebesnižování
- kontrolují jen výsledky

Pokročilí

- mají jasný plán
- věří si
- kontrolují průběh i výsledky

Autoregulace v praxi - *sebereflexe*

(Zimmerman, Schunk)

Začátečníci

- vyhýbají se sebehodnocení
- příčiny úspěchu a neúspěchu hledají ve svých schopnostech (neovl.)
- reagují na sebe negativně
- v měnících se podmínkách zmatení

Pokročilí

- snaží se o sebehodnocení
- příčiny úspěchu a neúspěchu hledají v použité strategii (ovlivnitelné)
- reagují na sebe pozitivně
- dobrá adaptace i měnícím se prostředí

Výkon a jeho souvislosti

- cíle, které si žák stanovuje
- autoregulace
- výkon (průběh)
- motivace

ovlivněny i kontextem

Vedení k autoregulaci

- není možný pouhý „návčik“; nutný rozvoj „já“
- zdroje
 - ▣ *sociální*
 - ▣ *osobnostní*
 - ▣ *situační*
- cílený návčik:
 - ▣ *vyučování strategiím, praktické provádění a. strategií, zpětná vazba o účinnosti a. strategie, monitorování sebe samého, sociální opora, sebereflexe*

Metody

Pod vedení učitele

- verbální instruování
- předvedení vzoru (*nápodoba*)
- supervize
- reciproční vyučování
- podpůrné vyučování
- transakční vyučování

S vrstevníky

- vrstevnické učení
- kooperativní učení
- skupinové učení

Využití techniky

- CAL systémy

Pod vedením sebe samého

- sebemonitorovací protokoly
- žákovský deník
- domácí příprava
- samostatná praxe

Možnosti při diagnostice – *můžeme sledovat:*

- Kognitivní učební strategie
- Metakognitivní strategie
- Strategie vedoucí k poznání sebe samého
- Motivační strategie

*nejlepším empirickým postupem je **kombinace kvantitativního a kvalitativního přístupu***

Záznamový arch (Lan, 1998)

Kapitola	1	2	3	4	5(...)
Klíčové prvky učiva					
<i>Celkový čas věnovaný učení z textu</i>					
<i>Z toho aktivní učební čas</i>					
<i>Celkový čas věnovaný řešení úloh</i>					
<i>Z toho aktivní učební čas</i>					
<i>Celkový čas věnovaný diskusi o učivu</i>					
<i>Z toho aktivní učební čas</i>					
<i>Celkový čas věnovaný věnovaný učivu ve škole</i>					
<i>Z toho aktivní učební čas</i>					
<i>Celkový učební čas ve všech předchozích formách činnosti</i>					
<i>Z toho aktivní učební čas</i>					
<i>Vnímaná výsledná kompetence</i> <i>(práce s daným prvkem učiva – 1 bod min.; 10 max.)</i>					
Celkový čas a aktivní učební čas					